

være, naar den skal have storpolitiske Formaal. Men der er en anden Side ved denne Sag, og det er, at alle disse Arbejder paa Værftet kræve forskellige Betingelser for at kunne udføres saa let som muligt og dermed saa økonomisk som muligt. Alle disse Betingelser for Arbejdets lette og økonomiske Udførelse blive for hver Dag ringere og ringere. Veiene ere i en slet Tilstand, Boldværkerne ere flere Steder raadne, Arbejdsfartøjerne, hvori al Transport af Gods skal foretages ere vandrutne og læffe, de Flaader, hvorpaa Masternes Tilbehør, Stænger Gods og Sigt skal lægges, ere nærved at synke, og naar flere Skibe samtidigt ere under Ekvipering, er det umuligt at give dem et tilstrækkeligt Antal Flaader og Arbejdsfartøjer; kort sagt, der er en Forsinkelse og en Slappelse i Arbejdet, der, trods hele Administrationens Energi og gode Villie, virker lammende paa Alt, og denne Sammelse fremkaldes ved Alt, hvad der i en Række af Aar er nægtet paa Marineministeriets Budget. Men se vi nu hen til selve Loven om Flaadens Ordning, se vi hen til de Øvelser, den forudsætter, er der atter her ligefrem bibragt et Stød til de Bestemmelser, den indeholder, idet man affjører Administrationen fra at raade over de Midler, som Uddannelsen kræver. Den høitærede Minister har allerede berørt det i Gaar, jeg skal kun fortelig gjentage det i Dag. Man har ved at nægte Kanoner til „Sylland“, hvad man allerede havde gjort tidligere, forhindret, at „Sylland“ kan blive til det, som det først og fremmest af alle Flaadens Skibe egner sig til, et godt Uddannelsesskib for Artillerister. Man har ved at nægte Beløbet til „Dagmar“ forhindret, at Flaaden kan komme i Besiddelse af et Kadetstib. Der kan være forskellige Meninger om, hvor vidt Kadetterne skulle uddannes paa et større eller mindre fuldrigget Seilskib med større eller mindre Maffinkraft, men Et er givet, og det er, at bliver „Dagmar“ ikke repareret, er der ikke noget Øvelsesmateriel, hvorved Uddannelsen kan føres videre i samme Retning som i de mange forløbne Aar, en Retning, der efterlignes af alle Sømagter, og som oprindeligt er udgaaet fra Danmark, og dette vilde være ikke blot en Fornægtelse af vor Tradition, men ogsaa en Fornægtelse af de Erfaringer med Hensyn til vore Officers Uddannelse, som er godkjendt af Alle, baade Eldre og Yngre, og som anerkjendes at have haaret sig og god Frugt. Dette med Hensyn til Værftet og Skibene. Det er kun enkelte fremtrædende Momenter, men jeg ønsker ikke at trætte det høie Thing. Endnu

maa jeg dog nævne det Moment, at Sagen er ikke tilstrækkelig belyst. Det kommer frem under Spørgsmaalet om Fyret paa Færøerne, paa Naalsø. Der har været stillet Begjæringer om dette Fyr allerede paa en tidligere Finantslov. Den er bleven nægtet, og den er kommen frem igjen, fordi der er stor Trang til et saadant Fyr. Men her kommer dette, at Sagen ikke er tilstrækkelig belyst. Hvorfor er den det ikke? Fordi nogle Privatfolk, jeg veed ikke en Gang, om det er Skibsførere, have meddelt nogle Medlemmer af Finantsudvalget, at de kunde ønske Fyret lagt paa et andet Sted. Ja, mine Herrer! Derjom vi, hver Gang der kræves Bevilling til Fyr, skulde vente, indtil alle de, der tale med om Sagen, ere enige om det Punkt, hvor Fyret skal ligge, kunne vi standse fuldstændig med Fyranlæg i Danmark. At der synes at ulme Noget, der ligner en saadan Tanke, i Folkethinget, skulde man næsten tro, naar man mindes den Medsættelse fra 300,000 Kr. til 23,000 Kr., som i Aar er foretaget paa Marineministeriets Budget vedrørende Fyrvæsenet. Endelig er der Nægtelsen af en Bevilling, som jeg dog endnu vil berøre, fordi den ogsaa er ganske betegnende, det er Nægtelsen af en Bevilling til Forbedring af Husene i Nyboder. Jeg vilde ønske, at ærede Medlemmer, naar deres Bei falder gennem denne gamle By, vilde figge lidt ind i dens Huse og se, hvor uendelig fjærnt de ere fra, hvad man for Tiden forlanger, hvor uendelig fjærnt de ere fra at tilfredsstille ikke blot Bevemmeligheds-hensyn, men ogsaa hygieiniske Hensyn. Gennem de aarlige Vedligeholdelser har man forsøgt at holde det Hele i saa god Orden som muligt, og Folkene paa Værftet, Folk, der høre til Marinen, tage med Glæde mod Husene, fordi de ere saa økonomiske i enhver Henseende, at de hellere vilde tage dem end et Hus, som var bedre, men som de skulde betale Mere for, og desuden er der jo det tjenstlige Forhold, der i det Hele taget gjør det bekvemt og korrekt for dem at bo derude. I denne Nægtelse have vi atter Kjærligheden til Smaaafolk. Der er ikke Tvivl om, at Fugtiigheden spiller en meget stor Rolle ved en Del af Sygdommene derude i Nyboder, men det kan man ikke tage Hensyn til, da der ikke foreligger nogen Hærs- og Flaadeplan. Saa fremt Tanken var den, at vort Forsvarsvæsen fuldstændig skulde stryges, at der ikke blev Brug for Flaaden for Fremtiden, kunde man endda finde et Glimt af Logik i denne Argumentation, men Hensigten, Meningen er jo efter Alt, hvad der er fremkommet fra Oppositionens Side,